

Fremsat den 11. oktober 2017 af skatteministeren (Karsten Lauritzen)

Forslag

til

Lov om ændring af skatteforvaltningsloven og forskellige andre love

(Begrænsning af SKATs mulighed for at tilbagekalde bindende svar ved værdiansættelse af aktiver, ensretning af værnetingsregler ved indbringelse af skattesager, udvidelse af skattefriheden for statslige godtgørelser til asbestofre m.fl., m.v.)

§ 1

I skatteforvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1267 af 12. november 2015, som ændret ved § 1 i lov nr. 1665 af 20. december 2016, § 3 i lov nr. 710 af 8. juni 2017, § 6 i lov nr. 683 af 8. juni 2017 og § 1 i lov nr. 688 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

1. § 25, stk. 2, 3. pkt., ophæves.

2. Efter § 49 indsættes i *kapitel 17*:

»§ 50. En sag, der indbringes for domstolene efter §§ 48 eller 49, anlægges ved den retskreds, hvor Skatteministeriets modpart har hjemting ved sagens anlæg, hvis modparten har hjemting i Danmark.«

3. I § 51, stk. 2, 2. pkt., udgår »eller § 61 A«.

§ 2

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1162 af 1. september 2016, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 1554 af 13. december 2016, § 1 i lov nr. 475 af 17. maj 2017, § 1 i lov nr. 685 af 8. juni 2017 og senest ved § 12 i lov nr. 688 af 8. juni 2017, foretages følgende ændring:

1. § 7, nr. 30, affattes således:

»30) Godtgørelse fra den danske stat til asbestofre og til deres arveberettigede efterladte, hvis asbestofrene er

afgået ved døden under en offentlig myndigheds behandling af deres sag om godtgørelse.«

2. I § 16, stk. 5, 1. pkt., og § 16, stk. 9, 3. pkt., ændres »1. oktober« til: »1. september«.

§ 3

I lov nr. 688 af 8. juni 2017 om ændring af skatteforvaltningsloven, lov om kommunal ejendomsskat, ejendomsværdiskatteloven og forskellige andre love (Ny vurderingsankenævnstruktur, regler om klagebehandling af vurderingssager og ændringer som følge af en ny ejendomsvurderingslov m.v.) foretages følgende ændring:

1. § 12, nr. 1, ophæves.

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2018.

Stk. 2. § 1, nr. 1, har virkning for bindende svar, der afgives den 11. oktober 2017 eller senere.

Stk. 3. § 1, nr. 2, har virkning for sager, der anlægges efter lovens ikrafttræden.

Stk. 4. § 2, nr. 1, har virkning fra og med den 6. oktober 2017.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Regeringen har stor fokus på at forbedre retssikkerheden på skatteområdet og ønsker derfor, at borgere og virksomheder skal stå stærkt i mødet med skattesystemet.

Med nærværende lovforslag ophæves SKATs mulighed for at tilbagekalde bindende svar om værdiansættelse af aktiver, når forudsætningerne for svaret er korrekte. Derved skabes der større vished om de tilsagn, som SKAT giver til borgere og virksomheder.

Lovforslaget har endvidere til formål at strømline reglerne for værneting ved borgeres indbringelse af afgørelser for domstolene, som er truffet af en klagemyndighed på Skatteministeriets område. Forslaget indebærer, at disse sager som udgangspunkt skal indbringes i den retskreds, hvor borgeren har hjemting. Dermed styrkes borgerens retssikkerhed, idet det i geografisk henseende bliver lettere at indbringe en administrativ afgørelse på skatteområdet for domstolene.

Lovforslaget indeholder desuden en konsekvensrettelse af skatteforvaltningsloven § 51, stk. 2, idet henvisningen til kildeskattelovens § 61 A ved en fejl ikke blev ophævet som en konsekvens af ophævelsen af kildeskattelovens § 61 A ved § 109, nr. 4, i lov nr. 1336 af 19. december 2008.

Endelig indeholder lovforslaget en konsekvensrettelse af ligningslovens § 16, stk. 5, 1. pkt. og § 16, stk. 9, 3. pkt. og § 12, nr. 1, i lov nr. 688 af 8. juni 2017 om ændring af skatteforvaltningsloven, lov om kommunal ejendomsskat, ejendomsværdiskatteloven og forskellige andre love (Ny vurderingsankenævnstruktur, regler om klagebehandling af vurderingssager og ændringer som følge af en ny ejendomsvurderingslov m.v.), idet der i lov nr. 688 af 8. juni 2017 ved en fejl er blevet ændret på ansøgningsfristen i ligningslovens § 8 A, stk. 3, 3. pkt., og § 12, stk. 4, 3. pkt.

2. Lovforslagets formål og baggrund

2.1. Begrænsning af SKATs mulighed for at tilbagekalde bindende svar ved værdiansættelse af aktiver

Borgere og virksomheder skal kunne stole på de tilsagn, som de får fra skattemyndighederne. I modsat fald svækkes borgernes og virksomhedernes retssikkerhed og tilliden til skattemyndighederne.

Med nærværende lovforslag ønsker regeringen at give borgere og virksomheder større vished for, at bindende svar om værdiansættelse af aktiver, der bygger på korrekte forudsætninger, ikke efterfølgende kan tilbagekaldes af SKAT.

2.2. Ensretning af værnetingsregler ved indbringelse af skattesager for domstolene

Med nærværende forslag til ændring af skatteforvaltningsloven søges der at rette op på en uhensigtsmæssighed i den nuværende klagestruktur på Skatteministeriets område. For-

målet med lovforslaget er, at alle sager om skatte-, told- og afgiftsspørgsmål, der indbringes for domstolene, som udgangspunkt skal anlægges ved den retskreds, hvor Skatteministeriets modpart har hjemting. Forslaget sikrer dermed ensartethed og klare regler for, hvor en retssag på Skatteministeriets område skal anlægges.

Derudover styrkes borgerens retssikkerhed som følge af lovforslaget, idet det i geografisk henseende bliver lettere at indbringe en administrativ afgørelse på skatteområdet for domstolene, fordi sagen som udgangspunkt vil skulle indbringes for borgerens hjemting.

3. Lovforslagets indhold

3.1. Begrænsning af SKATs mulighed for at tilbagekalde bindende svar ved værdiansættelse af aktiver

3.1.1. Gældende ret

Borgere såvel som virksomheder kan efter skatteforvaltningslovens § 21 anmode SKAT om et såkaldt bindende svar om den skattemæssige virkning af dispositioner, når SKAT i øvrigt har kompetencen til at afgøre spørgsmålet. Det kan f.eks. være om de skattemæssige konsekvenser ved et påtænkt frasalgs af dele af en virksomhed, ved gennemførelse af generationsskifter eller om værdien af et aktiv. De bindende svar kan således give borgere såvel som virksomheder større forudberegnelighed for skattemæssige dispositioner, og kan dermed bruges som grundlag for at træffe beslutninger, som kan have stor økonomisk betydning for den pågældende.

Med virkning for bindende svar, der er afgivet den 1. juli 2015 eller senere, blev bestemmelserne der omhandler situationer, hvor et afgivet bindende svar alligevel ikke er bindende, udvidet. Med ændringen fik SKAT således mulighed for i visse tilfælde at se bort fra tilsagn i form af bindende svar ved værdiansættelser. Reglen indebærer, at et bindende svar fra SKAT om værdiansættelse af aktiver kan bortfalde, hvis det efterfølgende kan konstateres, at værdien af aktivet afviger væsentligt fra den værdi, der fremgår af det bindende svar. Det følger af de almindelige bemærkninger til ovennævnte bestemmelse, jf. Folketingstidende 2014-15, tillæg A, L 167, side 9, at begrebet "væsentligt" i den forbindelse er defineret som en kombination af en procent- og en beløbsgrænse, således at værdien skal være både mindst 30 pct. og mindst 1 mio. kr. højere eller lavere end den angivne værdi i det bindende svar.

Ifølge de almindelige bemærkninger om ovennævnte bestemmelse, jf. Folketingstidende 2014-15, tillæg A, L 167, side 9, var det vurderingen, at de daværende regler ikke var fuldt tilstrækkelige i forhold til at kunne imødegå udfordringen med værdiansættelser, som ikke var retvisende. Der foreligger imidlertid ikke eksempler på, at SKAT har tilbagekaldt bindende svar efter den pågældende bestemmelse. Behovet for den pågældende udbygning af SKATs mulighed-

der for at tilbagekalde bindende svar synes derfor ikke underbygget i praksis.

3.1.2. Lovforslaget

Med forslaget til en ændring af skatteforvaltningsloven foreslås SKATs mulighed for at tilbagekalde et bindende svar i forbindelse med en værdiansættelse af aktivers værdi ændret.

Til trods for bestemmelsens manglende aktualitet kan den blotte risiko for, at et bindende svar kan tilbagekaldes efter den pågældende bestemmelse i sig selv være med til at skabe usikkerhed om helt almindelige skattemæssige dispositioner hos borgere og virksomheder. Dette kan svække retssikkerheden og dermed tilliden til skattemyndighederne. Med forslaget styrkes forudsigeligheden og klarheden for borgere og virksomheder, som modtager bindende svar fra SKAT om værdiansættelse på aktiver.

3.2. Ensretning af værnetingsregler ved indbringelse af skattesager for domstolene

3.2.1. Gældende ret

Med virkning fra den 1. januar 2014 blev klagestrukturen på Skatteministeriets område ændret således, at muligheden for at få en klagesag på skatteområdet behandlet ved to administrative klageinstanser blev fjernet.

Siden lovændringen har det således kun været muligt at få prøvet en afgørelse ved én administrativ klageinstans. Afgørelser truffet af et skatteankenævn, vurderingsankenævn eller motorankenævn har derfor siden den 1. januar 2014 ikke længere kunne påklages til Landsskatteretten, hvorfor ankenævnenes afgørelser i administrativ henseende er endelige. En prøvelse af disse afgørelser skal derfor ske på baggrund af et civilt sagsanlæg mod skattemyndighederne ved domstolene.

Efter retsplejelovens § 235, stk. 1, skal retssager som udgangspunkt anlægges ved sagsøgtes hjemting. I de tilfælde, hvor det er en borger, der anlægger en sag ved domstolene vedrørende prøvelse af en administrativ afgørelse, vil staten have hjemting i den retskreds, hvor den myndighed, der indstævnes på statens vegne, har kontor. Dette følger af retsplejelovens § 240, stk. 1. Det er i den forbindelse fastslået i retspraksis, at domstolsprøvelse af administrative afgørelser i skattesager skal ske ved sagsanlæg mod Skatteministeriet, der har kontor i København. Afgørelser truffet af et skatteankenævn, vurderingsankenævn eller motorankenævn skal derfor anlægges ved Københavns Byret.

Der gælder en særlig værnetingsregel i retsplejelovens § 240, stk. 2, hvorefter afgørelser truffet af en central statslig myndighed skal anlægges ved sagsøgerens hjemting. Retssager, som en borger anlægger til prøvelse af Landsskatterettens afgørelser, skal derfor anlægges ved den pågældende borgers hjemting, idet Landsskatteretten er en central statslig myndighed. Hvis borgeren anlægger en retssag til prøvelse af en afgørelse truffet af et skatteankenævn, vurderingsankenævn eller motorankenævn, finder den særlige

værnetingsregel i retsplejelovens § 240, stk. 2, imidlertid ikke anvendelse, idet disse ankenævne – i modsætning til Landsskatteretten – er decentrale myndigheder. Det betyder, at retssager i disse situationer skal indbringes for Københavns Byret.

Hvis en borger med hjemting i Aalborg ønsker at få prøvet en afgørelse fra SKAT af en administrativ klagemyndighed, skal vedkommende sende sin klage til Skatteankestyrelsen, som derefter beslutter, om klagen skal henvises til et ankenævn eller til Landsskatteretten. Hvis Skatteankestyrelsen henviser sagen til det lokale skatteankenævn – eksempelvis i Aalborg – skal en eventuel efterfølgende retssag, indbragt af borgeren anlægges ved Københavns Byret. Hvis Skatteankestyrelsen derimod henviser sagen til Landsskatteretten, som derefter træffer afgørelse i sagen, skal en evt. retssag med henblik på at få prøvet Landsskatterettens afgørelse anlægges ved Retten i Aalborg, idet Landsskatteretten, som nævnt ovenfor er en central administrativ klagemyndighed, jf. retsplejelovens § 240, stk. 2.

Forskellen i de nævnte værnetingsregler udspringer således af den tidligere omtalte ændring af klagestrukturen på Skatteministeriets område. Da Landsskatteretten dermed ikke længere er den eneste endelige administrative klageinstans i sager om skatte-, told- og afgiftsspørgsmål, vil spørgsmålet om, hvor borgerens retssag skal behandles, som udgangspunkt være afhængig af, hvilken administrativ klagemyndighed der har været truffet afgørelse i sagen.

3.2.2. Lovforslaget

Med nærværende forslag til ændring af skatteforvaltningsloven søges ovennævnte utilsigtede konsekvens af den nuværende klagestruktur på Skatteministeriets område ændret. Forslaget vil medføre, at alle sager om skatte-, told- og afgiftsspørgsmål, der indbringes for domstolene, som udgangspunkt skal anlægges ved retten i den retskreds, hvor Skatteministeriets modpart har hjemting. Forslaget vil dermed sikre ensartethed og klare regler for, hvor en retssag på Skatteministeriets område skal anlægges. Derudover styrkes borgerens retssikkerhed som følge af lovforslaget, idet det i geografisk henseende bliver lettere at indbringe en administrativ afgørelse på skatteområdet for domstolene, fordi sagen som udgangspunkt vil skulle indbringes for borgerens hjemting. I de tilfælde, hvor det er Skatteministeriet, der indbringer sagen for domstolene, vil sagen – ligesom i dag – også skulle anlægges ved borgerens hjemting.

3.4. Udvidelse af skattefriheden for statslige godtgørelser til asbestofre m.fl.

3.4.1. Gældende ret

Godtgørelse fra den danske stat til asbestofre og deres arveberettigede efterladte er som udgangspunkt skattepligtig indkomst for modtagerne efter statsskatteovens § 4.

Der er dog i ligningslovens § 7, nr. 30, fastsat skattefrihed for godtgørelse fra den danske stat til andenhånds-eksponerede asbestofre, der er diagnosticeret med malignt pleura mesotheliom (lungehindekræft), når diagnosen er bekræftet

ved patologisk undersøgelse af vævsprøve. Skattefritagelsen blev indført fra og med indkomståret 2016.

Skattefriheden omfatter også godtgørelse udbetalt til arveberettigede efterladte, når det andenhånds-eksponerede asbestoffer er afgået ved døden under Styrelsen for Patientsikkerheds behandling af sagen om godtgørelse.

Baggrunden for skattefriheden er, at der som led i satspuljeaftalen for 2016 blev aftalt en godtgørelsesordning, hvorefter de nævnte andenhånds-eksponerede asbestofre kan ansøge om kulancemæssig godtgørelse som kompensation for den lungehindekræft, de har fået konstateret som følge af indirekte eksponering med asbestfibre. Hvis den pågældende afgår ved døden, mens sagen behandles hos Styrelsen for Patientsikkerhed, vil en godtgørelse tilfalde de arveberettigede efterladte. Det blev forudsat, at godtgørelsen skulle være skattefri. Ansøgerne skal opfylde en række nærmere fastsatte betingelser for at være berettiget til godtgørelse. Ordningen løber frem til og med 2025.

3.4.2. Lovforslaget

Det foreslås gennem en nyaffatning at udvide den gældende skattefrihed i ligningslovens § 7, nr. 30 til at omfatte alle statslige godtgørelser til asbestofre og til deres efterladte, hvis asbestofrene selv er afgået ved døden under en offentlig myndigheds behandling af sagen.

Baggrunden for denne udvidelse af skattefriheden er, at den gældende godtgørelsesordning, jf. afsnit 2.1 ovenfor, med virkning fra den 6. oktober 2017 er blevet udvidet.

Målgruppen for ordningen er udvidet således, at personer, der er eller har været en del af husstanden til den person, der har været direkte erhvervmæssigt udsat for asbestfibre, kan få godtgørelse, hvis de øvrige betingelser herfor er opfyldt. Ordningen omfatter dermed ikke længere kun som hidtil ægtefælle/samlever eller forældre men også ansøgere med andre relationer til den person, der har arbejdet med asbestfibre. Det kan bl.a. være ansøgere med andre familiemæssige relationer, f.eks. børn af eller søskende til en person, der har været direkte erhvervmæssigt udsat for asbestfibre, hvis ansøgeren er eller har været en del af dennes husstand. Denne udvidelse vil være omfattet af den nugældende skattefrihed, da den vedrører fastlæggelsen af, hvem der anses for at være andenhånds-eksponeret asbestofre.

Ordningen er desuden udvidet således, at den også omfatter personer med asbestudløst bughindekræft og testikelhindekræft. Disse kræftformer er ikke omfattet af ordlyden i den nugældende bestemmelse, og godtgørelse til disse personer vil derfor efter gældende regler være skattepligtig indkomst.

Det er ved udvidelsen af ordningen ligesom ved aftalen om den oprindelige ordning forudsat, at godtgørelserne er skattefrie for alle modtagere. Da den gældende skattefrihed således ikke vil omfatte alle dem, der medtages med den nævnte udvidelse, foreslås det også at udvide den gældende skattefrihed for at sikre, at alle, der får udbetalt godtgørelse, fritages for beskatning heraf.

Det foreslås endvidere, at udvidelsen formuleres generelt, så den ikke er knyttet til bestemte asbestofre, kræfttyper, diagnoseformer eller offentlige myndigheder, for at sikre, at også fremtidige ændringer af den konkrete ordning eller eventuelle nye, lignende ordninger omfattes af skattefriheden.

Det vil dog fortsat være en betingelse for skattefriheden, at godtgørelsen udbetales af den danske stat. For så vidt angår godtgørelse til efterladte arveberettigede, vil det være en betingelse for skattefriheden, at asbestofret selv er afgået ved døden under en offentlig myndigheds behandling af asbestofrets sag om godtgørelse.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Det vurderes, at den foreslåede ændring af reglerne om tilbagekaldelse af bindende svar ikke har nævneværdige administrative konsekvenser for SKAT.

Den foreslåede fjernelse af SKATs mulighed for at tilbagekalde et bindende svar om værdiansættelse kan dog i nogle situationer bevirke, at reglerne om beskatning ved flytning ind og ud af landet bliver mindre robuste.

Den foreslåede udvidelse af skattefritagelsen af godtgørelsesbeløb fra den danske stat til asbestofre medfører ikke et egentligt mindreprovenu, da de aktuelle godtgørelsesbeløb udmåles under forudsætning om, at de fritages for indkomstbeskatning. Det vurderes endvidere, at eventuelle nye godtgørelsesbeløb fra den danske stat til asbestofre tilsvarende vil blive udmålt under forudsætning om skattefrihed. Skattefritagelsen vil dog have karakter af en skatteudgift svarende til det umiddelbare mindreprovenu ved skattefritagelsen af den del af den samlede afsatte godtgørelsespulje, der tilfalder asbestofrene og evt. deres efterladte. Skatteudgiften, der ikke kan kvantificeres nærmere, skønnes dog at være begrænset.

Lovforslaget har ingen økonomiske konsekvenser for regionerne.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget har været sendt i høring hos Erhvervsstyrelsens – Team Effektiv Regulering (TER). TER har vurderet, at forslaget ikke medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Det vurderes, at den foreslåede ændring af reglerne om tilbagekaldelse af bindende svar ikke har nævneværdige administrative konsekvenser for SKAT.

Med forslaget om at fjerne SKATs mulighed for at tilbagekalde et bindende svar om værdiansættelse skabes en større forudsigelighed i forhold til SKATs bindende svar om værdiansættelse af aktiver, når forudsætningerne for svaret er korrekte. Borgere såvel som virksomheder vil dermed få større vished om, at et afgivet bindende svar ikke efterfølgende kan tilbagekaldes af SKAT. Dette vil styrke borgere

og virksomheder, når de skal træffe beslutninger af økonomisk betydning, idet de skattemæssige konsekvenser af en given disposition er kendt på forhånd.

Den foreslåede ændring om en ensretning af værnetingsreglerne for indbringelse af skattesager for domstolene vil have positive administrative konsekvenser for borgerne. For det første ensrettes og tydeliggøres reglerne for borgernes adgang til at få prøvet afgørelser truffet af skattemyndighederne ved domstolene, idet sådanne sager som udgangspunkt skal indbringes for retten i den retskreds, hvor borgeren har hjemting. Derudover styrkes borgerens retssikkerhed som følge af lovforslaget, idet det i geografisk henseende bliver lettere at indbringe en administrativ afgørelse på skatteområdet for domstolene.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

10. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/ merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Den foreslåede fjernelse af SKATs mulighed for at tilbagekalde et bindende svar om værdiansættelse i nogle situationer kan bevirke, at reglerne om beskatning ved flytning ind og ud af landet bliver mindre robuste.	Udvidelse af skattefriheden for statslige godtgørelser til asbestofre m.fl. vil have karakter af en skatteudgift svarende til det umiddelbare mindreprovenu ved skattefritagelsen af godtgørelser, der tilfalder asbestofrene og evt. deres efterladte. Skatteudgiften, der ikke kan kvantificeres nærmere, skønnes dog at være begrænset.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Med forslaget om at fjerne SKATs mulighed for at tilbagekalde et bindende svar om værdiansættelse skabes en større forudsigelighed for borgere og virksomheder, når de skal træffe beslutninger af økonomisk betydning. Den foreslåede ændring om en ensretning af værnetingsreglerne for indbringelse af skattesager for domstolene vil ensarte og tydeliggøre reglerne og styrke borgerens	Ingen

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 22. august til den 19. september 2017 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP, borger- og retssikkerhedschefen i SKAT, CEPOS, Cevea, Dansk Aktionærforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, DI, Domstolsstyrelsen, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, Finans Danmark, Foreningen Danske Revisorer, FSR – danske revisorer, Foreningen af Danske Skattenævn, Forsikring & Pension, Håndværksrådet, InvesteringsFondsBranchen, Justitia, KL, Kraka, Landbrug & Fødevarer, Landsskatteretten, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Samtlige byretter, SEGES, Skatteankestyrelsen, SRF Skattefaglig Forening, Vestre Landsret, Vurderingsankenævnsforeningen og Østre Landsret.

Det bemærkes, at lovforslagets §§ 2 og 3 ikke har været i høring.

	retssikkerhed, idet det i geografisk henseende bliver lettere at indbringe en administrativ afgørelse på skatteområdet for domstolene.	
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter skatteforvaltningslovens § 25, stk. 2, 3. pkt., kan et bindende svar om et aktivs værdi bortfalde, hvis en række nærmere opregnede betingelser er opfyldt. Der skal for det første efter, at det bindende svar er afgivet, foreligge en konstatering af, at aktivet har en værdi, der er mindst 30 pct. højere eller lavere end den værdi, der er indeholdt i det bindende svar, idet det samtidig er et krav, at værdien ud over de 30 pct. også skal være mindst 1 mio. kr. højere eller lavere. For det andet skal en revurdering af et bindende svar om et aktivs værdi være baseret på enten et efterfølgende direkte eller indirekte salg eller på størrelsen af det efterfølgende afkast.

Det foreslås, at ovennævnte regel i skatteforvaltningslovens § 25, stk. 2, 3. pkt., om, hvornår et afgivet bindende svar ikke er bindende, ophæves. Bindende svar om et aktivs værdi vil således fremover ikke – alene med henvisning til den i § 25, stk. 2, 3. pkt., angivne værdinedsættelse - kunne ophæves af SKAT.

Det bemærkes, at de øvrige bestemmelser i skatteforvaltningslovens kapitel 8 om, hvornår et afgivet bindende svar ikke er bindende, gælder uændret.

Til nr. 2

Efter retsplejelovens § 235, stk. 1, skal retssager anlægges ved sagsøgtes hjemting. Dette gælder imidlertid ikke i de tilfælde, hvor retssagen vedrører en afgørelse, der er truffet af en central statslig myndighed, hvorefter retssagen skal anlægges ved sagsøgerens hjemting, jf. retsplejelovens § 240, stk. 2. Afgørelser, som ønskes indbragt for domstolene, og hvor Landsskatteretten har været endelig administrativ klageinstans, vil derimod skulle indbringes ved borgerens hjemting. Det betyder, at rette værneting for domstolsprøvelse af en afgørelse truffet af en administrativ myndighed på skatteområdet afhænger af, om afgørelsen er truffet af en central statslig myndighed (Landsskatteretten) eller en decentral myndighed (et skatteankenævn, vurderingsankenævn eller motorankenævn).

Det foreslås, at der i skatteforvaltningsloven indsættes en ny § 50, hvorefter værnetingsreglerne for indbringelse for domstolene af afgørelser, der er truffet på Skatteministeriets område, ensrettes således, at stedet for retssagens anlæg bliver uafhængigt af, om afgørelsen er truffet af Landsskatteretten eller af et skatteankenævn, vurderingsankenævn eller motorankenævn. Med forslaget vil retssager vedrørende afgørelser truffet på skatteområdet, dermed som altovervejende hovedregel skulle anlægges ved borgerens hjemting. Det vil gælde uanset, om det er borgeren selv eller skatteministeriet, der anlægger retssagen.

Den foreslåede bestemmelse skal ses som en særregel for afgørelser truffet på skatteområdet, der supplerer retsplejelovens almindelige regler om retternes stedlige kompetence i civile sager, jf. retsplejelovens kapitel 21. I de tilfælde, hvor modparten ikke har hjemting i Danmark, vil hjemtingen følge af retsplejelovens almindelige regler herom. Det samme gælder for sager, hvor det er Skatteministeriet, der indbringer sagen for domstolene.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i afsnit 2.

Til nr. 3

Efter skatteforvaltningsloven § 51, stk. 1, kan SKAT efter ansøgning give henstand med betaling af den del af en skat, som en klage over opgørelsen vedrører. Det følger dog af bestemmelsens stk. 2, at der ikke gives henstand med beløb, der efter kildeskattelovens § 61, stk. 3, eller § 61 A, overføres som tilsvarende for et efterfølgende år.

Det foreslås, at henvisningen til kildeskattelovens § 61 A udgår, idet henvisningen ved en fejl ikke blev ophævet som en konsekvens af ophævelsen af kildeskattelovens § 61 A ved § 109, nr. 4, i lov nr. 1336 af 19. december 2008.

Der er således alene tale om en redaktionel ændring.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i afsnit 2.

Til § 2

Til nr. 1

Godtgørelse fra den danske stat til asbestofre og deres arveberettigede efterladte er som udgangspunkt skattepligtig indkomst for modtagerne efter statskattelovens § 4.

Der er dog i ligningslovens § 7, nr. 30, fastsat skattefrihed for godtgørelse fra den danske stat til andenhånds-eksponerede asbestofre, der er diagnosticeret med malignt pleura mesotheliom (lungehindekræft), når diagnosen er bekræftet ved patologisk undersøgelse af vævsprøve. Skattefritagelsen blev indført fra og med indkomståret 2016.

Den gældende godtgørelsesordning, som den nævnte skattefrihed er fastsat på baggrund af, jf. afsnit 3.4.1 om gældende ret, er med virkning fra den 6. oktober 2017 blevet udvidet til at omfatte bl.a. personer med asbestudløst bughindekræft og testikelhindekræft. Disse kræftformer er ikke omfattet af ordlyden i den nugældende bestemmelse, og godtgørelse til disse personer vil derfor være skattepligtig indkomst. Det er ved udvidelsen af ordningen forudsat, at godtgørelserne er skattefrie for alle modtagere.

Da den gældende skattefrihed ikke længere vil hjemle skattefrihed for alle omfattet af den gældende godtgørelsesordning, foreslås det at udvide skattefriheden for at sikre skattefrihed for alle de omfattede.

Det foreslås endvidere, at udvidelsen formuleres generelt, så den ikke er knyttet til bestemte asbestofre, kræfttyper, diagnoseformer eller offentlige myndigheder for at sikre, at også fremtidige ændringer af den konkrete ordning eller eventuelle nye, lignende ordninger omfattes af skattefriheden.

Det vil dog fortsat være en betingelse for skattefriheden, at godtgørelsen udbetales af den danske stat. For så vidt angår godtgørelse til efterladte arveberettigede vil det være en betingelse for skattefriheden, at asbestofret selv er afgået ved døden under en offentlig myndigheds behandling af asbestofrets sag om godtgørelse

Til nr. 2

I ejendomsvurderingsloven, som er gældende fra den 1. januar 2018, fremrykkes vurderingsterminen fra den 1. oktober til den 1. september. Som en konsekvens heraf blev vurderingsterminen i en række forskellige love, herunder ligningsloven, ændret i følgeloven til den nye ejendomsvurderingslov.

I forbindelse med konsekvensændringen i ligningsloven, jf. § 12, nr. 1, i lov nr. 688 af 8. juni 2017, er ligningslovens § 8 A, stk. 3, 3. pkt., § 12, stk. 4, 3. pkt., § 16, stk. 5, 1. pkt., og § 16, stk. 9, 3. pkt., ændret, således at vurderingsterminen fremrykkes fra den 1. oktober til den 1. september. Ændringen skulle dog alene have været gældende for § 16, stk. 5, 1. pkt., og § 16, stk. 9, 3. pkt. Dette skyldes, at ligningslovens § 8 A, stk. 3, 3. pkt., og § 12, stk. 4, 3. pkt., ikke omhandler vurderingsterminen, men derimod en ansøgningsfrist. § 12, nr. 1, foreslås derfor ophævet.

Det foreslås på denne baggrund, at vurderingsterminen i ligningslovens § 16, stk. 5, 1. pkt., og § 16, stk. 9, 3. pkt. ændres til den 1. september, så denne er i overensstemmelse med vurderingsterminen i ejendomsvurderingsloven.

Til § 3

Efter ligningslovens § 8 A og § 12, stk. 4, kan der i visse tilfælde opnås fradrag for henholdsvis gaver og løbende ydelser ydet til foreninger, stiftelser, institutioner m.v., hvis midler bruges i almenvelgørende eller på anden måde almennyttigt øjemed til fordel for en større kreds af personer.

Hvert år offentliggør SKAT en liste over de organisationer, som opfylder betingelserne for at kunne modtage fradragsberettigede gaver og løbende ydelser. For at være berettiget hertil og blive optaget på listen skal en organisations ansøgning m.v. herom for det pågældende og følgende kalenderår være modtaget hos SKAT senest den 1. oktober.

I ejendomsvurderingslov, som er gældende fra den 1. januar 2018, fremrykkes vurderingsterminen fra 1. oktober til 1. september. Som en konsekvens heraf blev vurderingsterminen i en række forskellige love, herunder ligningsloven, ændret i følgeloven til den nye ejendomsvurderingslov.

I forbindelse med konsekvensændringen i ligningsloven, jf. § 12, nr. 1, i lov nr. 688 af 8. juni 2017, er den 1. oktober i ligningslovens § 8 A, stk. 3, 3. pkt., og § 12, stk. 4, 3. pkt., ændret til den 1. september. Dette er en fejl, da reglerne ikke vedrører vurderingsterminen. Ændringen er desuden til ugunst for ansøgeren, idet ansøgningsfristen er forkortet med 1 måned.

Det foreslås derfor, at ansøgningsfristen ændres tilbage til den 1. oktober.

Til § 4

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2018.

Det foreslås i *stk. 2*, at ændringen vedrørende bindende svar skal have virkning for bindende svar om værdiansættelse af et aktiv, der afgives den 11. oktober 2017 eller senere.

Det foreslås i *stk. 3*, at den foreslåede bestemmelse om hjemting i sager omfattet af skatteforvaltningslovens §§ 48 eller 49, som er anlagt af borgeren, skal finde anvendelse i sager, der anlægges efter lovens ikrafttræden. Civile søgsmål, der før lovens ikrafttræden er anlagt ved domstolene af borgeren mod skattemyndighederne vedrørende afgørelser truffet af disse, skal færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Det foreslås i *nr. 4*, at udvidelsen af skattefritagelsesbestemmelsen i ligningslovens § 7, nr. 30, får virkning fra og med den 6. oktober 2017. Virkningen af bestemmelsen er således fastsat med tilbagevirkende kraft for at sikre, at også godtgørelse udbetalt inden § 2, nr. 1, træder i kraft, vil være skattefri for modtagerne. Den tilbagevirkende kraft er således begunstigende for de omfattede personer.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende lov

Lovforslaget

§ 1

I skatteforvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1267 af 12. november 2015, som ændret ved § 1 i lov nr. 1665 af 20. december 2016, § 3 i lov nr. 710 af 8. juni 2017, § 6 i lov nr. 683 af 8. juni 2017 og § 1 i lov nr. 688 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

§ 25. - - -

Stk. 2. Et svar er ikke bindende, i det omfang der er sket ændringer i forudsætninger, som har været afgørende for indholdet af svaret, herunder ændringer i love eller bekendtgørelser, der har ligget til grund for svaret. Det samme gælder, i det omfang svaret viser sig at være i strid med EU-retten. Medmindre andet er fastsat af skattemyndighederne, gælder det derudover for bindende svar om et aktivs værdi, at svaret ikke er bindende, hvis det på baggrund af oplysninger ud fra et efterfølgende direkte eller indirekte salg af aktivet eller ud fra størrelsen af det efterfølgende afkast på aktivet kan begrundes, at aktivets værdi på tidspunktet for afgivelsen af det bindende svar afveg mindst 30 pct. og mindst 1 mio. kr. fra værdien i det bindende svar.

§ 49. - - -

1. § 25, *stk. 2, 3. pkt.*, ophæves.

2. Efter § 49 indsættes i *kapitel 17*:

»§ 50. En sag, der indbringes for domstolene efter §§ 48 eller 49, anlægges ved den retskreds, hvor Skatteministeriets modpart har hjemting ved sagens anlæg, hvis modparten har hjemting i Danmark.«

§ 51. - - -

Stk. 2. Det er en betingelse for henstand, at de beløb, der søges henstand for, opkræves særskilt. Der gives ikke henstand med beløb, der efter kildeskattelovens § 61, *stk. 3*, eller § 61 A overføres som tilsvarende for et efterfølgende år (indregnet restskat). Der gives heller ikke henstand med betaling af registreringsafgift, i det omfang der efter lob om registreringsafgift

3. I § 51, *stk. 2, 2. pkt.*, udgår »eller § 61 A«.

af motorkøretøjer m.v. skal stilles depositum for registreringsafgiftens betaling.

§ 2

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1162 af 1. september 2016, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 1554 af 13. december 2016, § 1 i lov nr. 475 af 17. maj 2017, § 1 i lov nr. 685 af 8. juni 2017 og senest ved § 12 i lov nr. 688 af 8. juni 2017, foretages følgende ændring:

§ 7. Til den skattepligtige indkomst medregnes ikke:

1-29) - - -

30) Godtgørelse fra den danske stat til andenhåndseksponerede asbestofre, der er diagnosticeret med malignt pleura mesotheliom (lungehindekræft), når diagnosen er bekræftet ved patologisk undersøgelse af vævsprøve, og til deres arveberettigede efterladte, hvis de andenhåndseksponerede asbestofre er afgang ved døden under Styrelsen for Patientsikkerheds behandling af sagen.

31) - - -

§ 16. - - -

Stk. 2-4. - - -

Stk. 5. Den skattepligtige værdi af en sommerbolig, der er stillet til rådighed af en arbejdsgiver som nævnt i stk. 1, sættes til 1/2 pct. pr. uge af dansk ejendomsværdi eller hermed sammenlignelig udenlandsk ejendomsværdi pr. 1. oktober året før rådighedsåret eller i tilfælde, hvor der ikke er ansat en ejendomsværdi, handelsværdien reguleret som nævnt i ejendomsværdiskattelovens § 4 b, stk. 2, pr. 1. oktober året før rådighedsåret for hver af ugerne 22-34 og 1/4 pct. for hver af årets øvrige uger. Såfremt en sommerbolig som led i et ansættelsesforhold er stillet til rådighed for en ansat direktør eller en anden medarbejder med væsentlig indflydelse på egen aflønningsform, anses den pågældende at have sommerboligen til rådighed hele året. Hvis sommerboligen er stillet til rådighed for flere direktører eller andre medarbejdere med væsentlig indflydelse på egen aflønningsform, fordeles den skattepligtige værdi ligeligt. Den skattepligtige værdi nedsættes i

1. § 7, nr. 30 affattes således:

»Godtgørelse fra den danske stat til asbestofre og til deres arveberettigede efterladte, hvis asbestofrene selv er afgang ved døden under en offentlig myndigheds behandling af deres sag om godtgørelse.«

2. I § 16, stk. 5, 1. pkt., og § 16, stk. 9, 3. pkt., ændres »1. oktober« til: »1. september«.

forhold til antallet af dage, sommerboligen stilles til rådighed for eller udlejes til andre personer, som ikke er omfattet af 3. pkt., eller som ikke er nærtstående. 2.-4. pkt. finder dog ikke anvendelse, såfremt sommerboligen som led i et ansættelsesforhold stilles til rådighed for andre ansatte, som er uden væsentlig indflydelse på egen aflønningsform, eller som ikke er nærtstående, i 13 uger eller mere pr. år, heraf mindst 8 uger i perioden uge 22-34. Som nærtstående anses den skattepligtiges ægtefælle, forældre og bedsteforældre samt børn og børnebørn og disses ægtefæller eller dødsboer efter de nævnte personer. Stedbarns- og adoptivforhold sidestilles med ægte slægtskabsforhold. Den skattepligtige værdi efter 1. og 2. pkt. nedsættes med den skattepligtiges betaling i indkomståret til arbejdsgiveren mv. for råderetten.

Stk. 6-8. - - -

Stk. 9. Stk. 7 og 8 omfatter ikke boliger, der er stillet til rådighed som led i et ansættelsesforhold, hvis den ansatte er direktør eller en anden medarbejder med væsentlig indflydelse på egen aflønningsform. For denne persongruppe sættes den skattepligtige værdi til 5 pct. af beregningsgrundlaget med tillæg efter 10. pkt. Beregningsgrundlaget er det største beløb af enten ejendomsværdien pr. 1. oktober året før indkomståret eller i tilfælde, hvor der ikke er ansat en ejendomsværdi, handelsværdien pr. 1. oktober året før indkomståret eller anskaffelsessummen opgjort i henhold til ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 2 eller 3, med tillæg af forbedringer foretaget efter anskaffelsen, dog kun forbedringer foretaget inden den 1. januar i indkomståret. Såfremt anskaffelsessummen er opgjort efter ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 3, 1. eller 2. pkt., medregnes kun forbedringer foretaget efter den 19. maj 1993. Forbedringsudgifter på bygninger, der er undergivet fredning i henhold til bygningsfredningsloven eller forbedringsudgifter, som modsvares af tilskud mv., der er skattefrie, skal ikke tillægges. Når anskaffelsessummen opgøres efter ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 3, er selskabets valg af anskaffelsessum bindende i forhold til senere opgørelser efter denne bestemmelse. Ved opgørelsen af beregningsgrundlaget for boliger, for hvilke ejendomsværdien fordeles efter vurderingslovens § 33, stk. 5, 2. pkt., § 33, stk. 6, 2. pkt., eller § 33, stk. 7, 2. pkt., skal kun den del, der tjener til bolig for den

ansatte, medregnes. Ved opgørelsen af beregningsgrundlaget for andre boliger skal den del, der udelukkende anvendes erhvervsmæssigt, ikke medregnes. Hvis arbejdsgiveren mv., jf. stk. 1, sælger helårsboligen til en ny arbejdsgiver mv., jf. stk. 1, hvor den ansatte direktør mv., jf. 1. pkt., også har væsentlig indflydelse på egen aflønning, anvendes anskaffelsessummen fra ansættelsesforholdet hos den sælgende arbejdsgiver mv., såfremt den er højest. Den skattepligtige værdi forhøjes med 1 pct. af den del af beregningsgrundlaget efter ejendomsværdiskattelovens § 4 A, der ikke overstiger 3.040.000 kr., og 3 pct. af resten, svarende til det beregningsgrundlag for ejendommen, der skulle have været anvendt, hvis ejendommen havde været omfattet af ejendomsværdiskatteloven. Herudover medregnes udgifter til ejendomsskatter, som afholdes af arbejdsgiveren mv., jf. stk. 1, til den skattepligtige indkomst. Den skattepligtige værdi efter 2.-11. pkt. nedsættes med den skattepligtiges betaling i indkomståret til arbejdsgiveren mv. for råderetten. 2.-11. pkt. finder ikke anvendelse, såfremt en ansat direktør eller en medarbejder med væsentlig indflydelse på egen aflønningsform ifølge anden lovgivning opfylder eller har opfyldt en bopælspligt i relation til helårsboligen og er lovgivningsmæssigt forhindret i at overtage helårsboligen til sin personlige ejendom.

Stk. 10-16. - - -

§ 3

I lov nr. 688 af 8. juni 2017 om ændring af skatteforvaltningsloven, lov om kommunal ejendomsskat, ejendomsværdiskatteloven og forskellige andre love (Ny vurderingsankenævnsstruktur, regler om klagebehandling af vurderingssager og ændringer som følge af en ny ejendomsvurderingslov m.v.), foretages følgende ændring:

1. § 12, nr. 1, ophæves.

§ 12. - - -

I § 8 A, stk. 3, 3. pkt., § 12, stk. 4, 3. pkt., § 16, stk. 5, 1. pkt., og § 16, stk. 9, 3. pkt., ændres »1. oktober« til: »1. september«.

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2018.

Stk. 2. § 1, nr. 1, har virkning for bindende svar, der afgives den 1. januar 2018 eller senere.

Stk. 3. § 1, nr. 2, har virkning for sager, der anlægges efter lovens ikrafttræden.

Stk. 4. § 2, nr. 2, har virkning fra og med den 6. oktober 2017.